

РЕШЕНИЕ

№ 7526

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2237** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Национално ТОЛ управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, представлявана от директора, чрез пълномощник юрк. К. против решение № 52 от 04.01.2024г., постановено по НАХД № 20231110204711/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115-и състав.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на решението по съображения за неправилно прилагане на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Оспорва се решаващият извод на районния съд за недоказаност на авторството на деянието. Изтъква се, че привлеченият към административна наказателна отговорност не е отрекъл да е управлявал процесното ППС, нито е възразил срещу нарушението, за което му е съставен АУАН. Счита, че в административно наказателното производство по безспорен начин са установени нарушението и субектът на нарушението. Претендира се отмяна на обжалваното решение.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено като

неправилно и незаконосъобразно, и издаденото наказателно постановление бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, К. А. К., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление е № ВГ30052022/5800/Р8-1048/21.11.2022г., издадено от директора на Национално тол управление (НТУ) към АПИ, с което на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, на К. А. К. е наложено административно наказание глоба в размер на 1800 лв.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че на 19.05.2022 г., в 19:53 часа, влекач марка и модел „Скания Р 480“ с рег. [рег.номер на МПС] , с обща технически допустима максимална маса над 12 тона, се движил по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство не била заплатена пътна такса, дължимата съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). Нарушението е било установено посредством контролно устройство с идентификатор № 10182, представляващо част от електронната система за събиране на пътни такси.

На 30.05.2022 г. в 14:22 часа, в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт К., пристигнал горепосоченият влекач, управляван от жалбоподателя К. К.. След извършена справка в системата на Националното тол управление било установено, че на 19.05.2022 г. в 19:53 часа посоченото пътно превозно средство е преминало през описания по-горе пътен участък без да разполага със заплатена за това пътна такса по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

За установеното нарушение бил генериран доказателствен запис - доклад от електронната система за събиране на пътни такси, към който автоматично били приложени статични изображения във вид на снимков материал. На водача на превозното средство било разяснено правото му по чл. 189е, ал. 3 от ЗДвП да заплати компенсаторна такса, с което да се освободи от административно наказателна отговорност, но предвид отказа му да се възползва от тази възможност му бил съставен АУАН № ВГ30052022/5800/Р8-1048 от 30.05.2022 г. за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, осъществено на 19.05.2022 г.

Въз основа на АУАН, директорът на Националното толо управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ издал и обжалваното наказателно постановление с № ВГ30052022/5800/Р8-1048/21.11.2022г., с което на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП на жалбоподателя К. А. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че авторството на деянието е останало недоказано, доколкото липсват доказателства, че на дата 19.05.2022г. (датата на извършване на нарушението) ППС е управлявано именно от водач К. К., за да може да се ангажира отговорността му. Наред с това съдът е приел, че размерът на наложеното административно наказание надхвърля изискването за пропорционалност.

Решението е правилно.

Безспорно е, че с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидено че "Водач, който управлява ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на ППС, се наказва с глоба в размер на 1800.00 лева". Посочената разпоредба съдържа в себе си както задължението, така и санкцията при неговото неизпълнение. В АУАН и в наказателното постановление са посочени неизпълнените от водача задължения - не е заплатил дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, и няма как да има каквото и да било съмнение за какво точно нарушение е санкциониран водачът, а именно: че е управлявал ППС, за което не е платена таксата за изминатото разстояние.

В случая обаче се касае за заснемане на нарушение чрез техническо средство, като посредством изготвените от въпросното техническо средство веществени доказателства не може да се установи самоличността на водача, който е управлявал ППС в момента на нарушението. От друга страна, проверката от органите на НТУ, при която е констатирано нарушението, следва момента на извършването му и не може да се приеме за безспорно, че водачът, който е управлявал специален автомобил „Скания Р 480“ с рег. [рег.номер на МПС] на датата на проверката, е същият, който е извършил въпросното нарушение.

Превозното средство е собственост на юридическо лице - "Стиларго транс" ЕООД. Липсват обаче каквито и да е доказателства, че именно К. е управлявал товарният автомобил на датата, за която е установено нарушението, което би обосновоало ангажирането на административно наказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. По делото не са налице доказателства, на 19.05.2022г. товарният автомобил да е спиран за проверка от контролните органи на АПИ или установяването по друг начин на водача на автомобила към тази дата. Ето защо наказващият орган, чиято е доказателствената тежест не е ангажирал категорични доказателства, установяващи по необходимия несъмнен начин, че именно наказаното лице е управлявало ППС-то и на 19.05.2022г.

При това положение е било необходимо преди съставянето на АУАН или преди издаването на НП (арг. от чл. 53, ал. 2 от ЗАНН), съответните длъжностни лица да съберат доказателства, които по достатъчно категоричен начин да установят самоличността на нарушителя - напр. трудов договор валиден към релевантната дата, пътен лист за ППС от същата дата или други документи от този вид. Транспортът на

стоки е правнорегламентирана дейност, вкл. от норми на общностното право, задължително изискваща съставяне на множество документи, вкл. за водача на автомобила, поради което авторството на деянието е възможно и не е трудно установимо. Това, че К. К. не е възразил срещу констатациите в АУАН не освобождава АНО от задължението му да обоснове със съответните доказателства и е крайно недостатъчно да бъде установено авторството на извършеното на тази дата нарушение. В този смисъл настоящият състав счита, че АНО не е ангажирал доказателства, които в нужната степен да доказват, че на посочената в АУАН и в НП дата именно К. К. е извършил посоченото нарушение. Няма представени доказателства, които безспорно да сочат, че в посочения период ответникът по касация е управлявал превозно средство, използвано в търговската дейност на своя работодател.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

Разноски не са претендирани от ответника по касация, поради което съдът не присъжда такива.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 52 от 04.01.2024г., постановено по НАХД № 20231110204711/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 115-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.